

RECHTEN VAN HET KIND

RECHT OP
EEN EIGEN MENING

RECHT OP
WONEN

IEDEREEN
IS GELIJK

RECHT OP
VERZORGING

RECHT OP
SAMENKOMEN

RECHT OP
BESCHERMING

RECHT OP
ZORG EN LIEFDE

RECHT OP
KLEDIJ

RECHT OP
INFORMATIE

RECHT OP
ONDERWIJS

RECHT
OP SPEL

RECHT OP
EEN NAAM

RECHT OP
PRIVACY

RECHT OM
BIJ JE FAMILIE TE ZIJN

RECHT OP
VOEDING

RECHT OP
WATER

WWW.KINDERRECHTSWINKEL.BE

Beknopt verslag wandeling „Kinderrechten“

Samenkomst aan het Vredeshuis Gent in de Sint Margrietstraat 9.

Bedoeling is onder leiding van Philippe Demeyer een wandeling te maken langs verschillende straten en gebouwen om de aspecten van de kinderrechten aan bod te laten komen.

De rondleiding is een aanzet om tot het project te komen dat zijn opvoering zal krijgen op 20 november 2014 (zie pagina 5)

Het is een samenwerking tussen het Vredeshuis en HoGent, lerarenopleiding 3PO voor de artistieke inbreng, koor MO en 2PO voor de begeleiding op 20 november.

De artistieke inbreng is „taken“ opmaken die door meerdere lagere scholen uit het Gentse zullen worden uitgevoerd door lln. van de 3de graad.

De eerste halte is de Lievekaai.

Ter gelegenheid van de 20ste verjaardag werd het plein omgedoopt tot „Kinderrechtenplein“.

Dit is geen officiële straatnaam.

Via pittige verhalen komt men tot het besluit welk recht van kinderen hier een rol speelt.

RECHT OP INFORMATIE.

Via het Zilverhof richting Pluimstraat(je)

Zeer smal straatje, kleine huisjes.

Hierin woonden families met zeer veel mensen samen: vader, moeder, veel kinderen (10), vaak ook nog grootouders.

Zeer dicht op elkaar, nauwelijks ruimte.

Geen straatbedekking, is aardeweg. Winter: modderpoel, zomer: stank.

Vuilnis wordt op straat gekieperd, geen ophaling.

Dieren lopen op straat (kippen, vandaar de naam Pluimstraat, even verder: Varkensstraat)

Regelmatig breken ziektes uit: pest (Gent werd daarvan gespaard), tyfus (‘‘t Vliegend scheid’), griep, mazelen, bof...

Welk recht komt hier aan bod?

RECHT OP MEDISCHE VERZORGING

Wat België betreft is dit, samen met onderwijs, een recht dat geldt voor alle kinderen, ook voor kinderen die illegaal in ons land verblijven. Politie mag geen onderzoek doen naar illegaliteit via deze beide kanalen.

Via een ommetje langs de Tinnenpotstraat (met theater Tinnenpot) komen we terug in de Zilverstraat en gaan we naar het Prinsenhofplein. Hier staat een standbeeld van Keizer Karel V (dit is zijn naam in Vlaanderen, in Spanje is hij Karel I)

Hij is (sommigen spreken dat wel tegen) hier in het Prinsenhof geboren. Het kasteel dat hier stond, waarvan enkel nog de (vermoedelijke) poort bestaat was het verblijf van de graven. Veel luxueuzer en comfortabeler dan het Gravensteen.

Bekende uitspraken van hem zijn: „In mijn rijk gaat de zon nooit onder“ (via de ontdekkingstochten van de Spaanse armada werden delen van Zuid-Amerika deel van zijn rijk) en dat Gent in die tijd een grote stad was bewees zijn uitspraak: „Je mettrai Paris dans mon Gand/t“ (Gand=Gent / gant=handschoen)

Op de foto zie je vooraan nog de metalen maquette staan van het paleis. De maquette is gestolen, een dag later waren er al stukken van te koop op rommelmarkten.

Uiteraard komt hier het verhaal aan bod over de oorsprong van de bijnaam van de Gentenaars: de Stroppendragers. De notabelen van de stad vroegen steeds meer vrijheden en tussenkomsten. Zij weigerden de gevraagde accijnzen en belastingen te betalen. Zij werden hiervoor door Karel V gestraft om blootsvoets en in tabbaard door de stad te trekken met een strop om de nek.

Een leuk verhaaltje en lichte straf (naast de vernedering), maar meestal wordt er niet bij gezegd dat er ook verschillende onder hen werkelijk ter dood werden gebracht.

Karel V was een alleenheerser. Wie tegensprak werd veroordeeld.

RECHT OP EIGEN MENING.

Via het Prinsenhof en het Gewad en stukje Burgstraat komen we op het Veerleplein.

Hier staat het Gravensteen.

De „bezetting“ door studenten op 16 november 1949 omdat de prijs van een pint bier werd verhoogd van 2 Frank naar 3 Frank (50% duurder!) duurde 1 dag en nacht. De volgende dag werden ze door de brandweer zonder slag of stoot naar buiten gedreven.

RECHT OP SAMENKOMEN / VERENIGEN.

Dit is een recht dat door een rechtbank af en toe wel eens wordt afgenomen voor een bepaalde duur (Verbod op samenscholing)

Als minderjarige (-18) kan men echter geen officiële vereniging oprichten, vermits men als minderjarige geen wettelijke contracten kan afsluiten.

Langs de Kleine Vismarkt, brug over naar de Groentenmarkt.
Hier staat een café: „Het Galgenhuisje“. De naam zegt al genoeg.
In veel steden en gemeenten stond in die tijd een schandpaal. Mensen die een misdrijf hadden gepleegd werden hieraan vastgemaakt om te tonen aan anderen dat ze misdadigers waren, vaak ging er ook een bord bij met welk misdrijf ze gepleegd hadden, maar dit deed meestal weinig ter zake, de meesten konden niet lezen of schrijven.

Achter het dak van de herberg zien we metalen staven uit de muur steken. Dit was een „luxe“ schandpaal, een schandbank. De houten planken van de bank zijn natuurlijk verdwenen.
En volgens Philippe steken de onderste metalen stangen door het dak en hangen daar nu de droge worstjes. Maar tijd om dit te onderzoeken is er niet!
De rechtspraak in die tijd ging wel een stuk vlotter dan nu. De burgemeester vroeg de baljuw (hoofd „politie“) wat het misdrijf was en sprak de straf uit. Geen gedonder met advocaten die de uitvoering probeerden om te buigen of tijd te winnen. Tekort aan griffiers, geen probleem!
Maar voor kinderen werd wel een beetje een uitzondering gemaakt, de burgemeester (rechter) probeerde te achterhalen of het kind zich bewust was van zijn daden of niet. Vond hij dat het kind wist wat het gedaan had dan kreeg die dezelfde straf als een volwassene, anders mocht hij naar huis.
Nu worden kinderen onder de 18 naar de jeugdrechtsbank gestuurd die vooral is ingesteld om oplossingen te vinden voor het probleem van het kind.

RECHT OP JURIDISCHE BESCHERMING

Via Pensmarkt en Hooiaard naar de Koornmarkt.
Op de zijgevel van het oude postgebouw (opgetrokken begin 20ste eeuw voor de Wereldtentoonstelling van 1913) zie we een aantal beelden:
links boven van het kwartet is duidelijk een indiaan te herkennen aan zijn pluimen = Amerika
rechts daarnaast een figuur met een waaier = Azië
daaronder een zwarte = Afrika
en ten slotte een figuur Oceanië voorstellend.

Een figuur, helemaal alleen staand en er ver boven met een boek in de hand = Europa.
Alle andere figuren hebben gebruiksvoorwerpen bij zich.

Erg lovend is dit natuurlijk niet, enkel de Europeaan is slim genoeg, hij kan lezen!

RECHT OP GELIJKHEID

Dit is eigenlijk foutief, man en vrouw zijn verschillend, er zijn kleine en grote mensen, magere en dikken, blonden, bruinen...
Dit zou eigenlijk moeten zijn GELIJKWAARDIG.

(“Alle Belgen zijn gelijk voor de wet“ is dus een beetje fout, het zou ook heel erg jammer zijn!)

Door de Donkersteeg (in het Frans Rue du Paradis omdat tijdens de Duitse bezetting hier de hoertjes achter de vitrines zaten), over het Gouden Leeuwplein waar nu de stadshal staat (door veel Gentenaars de „schopsstal“ geheten) komen we aan het stadhuis.

In de raadzaal (waar de gemeenteraad plaats vindt) vertelt Philippe over de gedenkplaat die we zagen op de Koornmarkt, maar waarvan het zicht werd belemmerd door opgestapelde stoelen van een terras.
Het is een gedenkplaat voor de weeskinderen. Er waren twee weeshuizen in Gent, één voor meisjes en één voor jongens. Die werden de Kuldiers genoemd (of Kolders, omdat ze gekleed waren met een jute kleed zoals de kolendragers in die tijd) In het weeshuis kregen ze oa muziekonderwijs en elk jaar mochten ze op de kiosk aan de Koornmarkt met hun fanfare optreden.
Die kinderen kregen in het weeshuis wel voeding, kleding en een dak boven het hoofd. Maar liefde was wel iets anders!

RECHT OP LIEFDE, VOEDING, KLEDING, ONDERDAK.

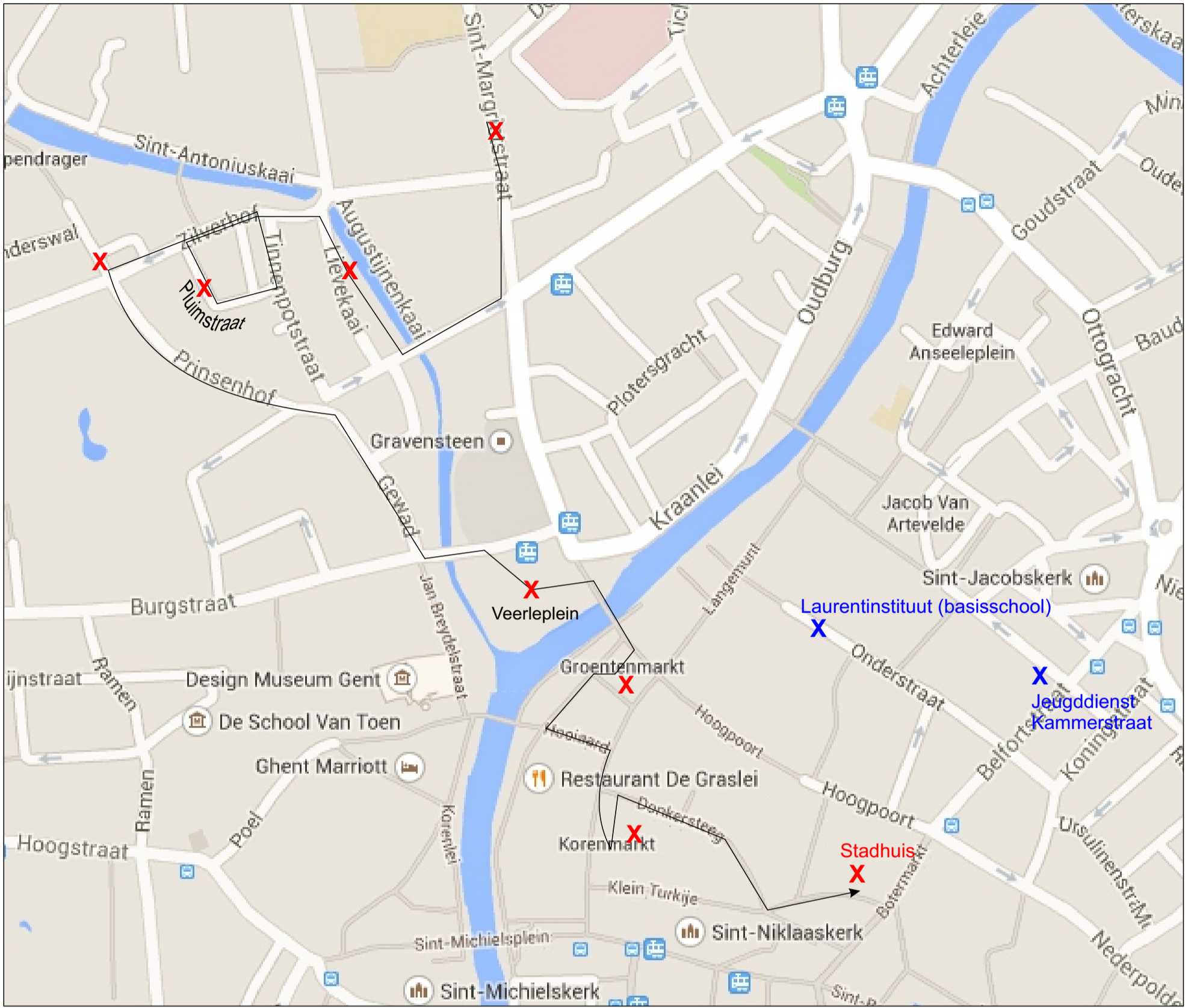

We zijn in het stadhuis om ook het **RECHT OP EEN NAAM** (identiteit) (registratie) te onderstrepen.
Zonder een registratie „besta je niet!“, heb je geen rechten! Deze registratie is ingesteld ten tijde van Napoleon (Code civil / burgerlijk wetboek / Code Napoleon)
Uiteraard hadden mensen voordien een (voor)naam. Men leefde in kleine gemeenschappen, één naam was voldoende. Door uitbreiding van de leefomgeving (vooral in de steden kwamen meer en meer mensen) werd de noodzaak gevoeld om de afstammelingen dezelfde naam te geven (familie) en ontstond voornaam en familienaam, dikwijls afgeleid van afstamming (Janszoone - Janssens, Pieters (zoon van Piet) of het beroep (Molenaers, De Backer) of afkomst/plaats (Vandevelde, Overtveld) of kenmerk, dikwijls gegroeid uit de bijnaam door anderen gegeven (Lanckneus...)
De familienaam lag dus vast, de voornaam kon „vrij“ gekozen worden (als de naam voorkwam op de „heiligenlijst“ tenminste) Door deze beperking groeide ook de noodzaak om meerdere voornamen te geven om zo toch min of meer „uniek“ te zijn (Jan Marie Jozef Clementine De Smet)(dat meisjesnamen ook aan jongens werden gegeven en omgekeerd had te maken met de naam van de meter/peter of tantes/nonkels)
Nu mag de ambtenaar van de burgerlijke stand bij de aangifte van een voornaam je nog éénmaal vragen of je dit wel echt wil (je kind Poepje willen heten is je recht, maar de ambtenaar kan je dus vragen of dit voor dat kind wel zo gunstig is)
Je voornaam mag je gerust in de dag dagelijkse situatie veranderen (Anne-Marie wordt An) maar voor officiële documenten ben je verplicht de correcte naam te gebruiken. Een familienaam kan gewijzigd worden na aanvraag en mits betaling. In sommige gevallen zal men oordelen dat dit een terechte vraag is en zal de wijziging gratis gebeuren (zo is in België de naam Dutroux voor veel mensen gratis veranderd)

Hier stopt de wandeling, maar een eindje verderop in de Onderstraat staat een gebouw, met op de gevel tucht, orde, gehoorzamen... dit moet dus wel een school zijn! **RECHT OP ONDERWIJS.**

Een straat verder in de Kammerstraat (10) zit de Jeugddienst: **RECHT OP SPELEN en ONTSPANNING.**

Donderdag 20 november 2014 viert de Stad Gent de 25ste verjaardag van het Kinderrechtenverdrag. De Jeugddienst en het Vredeshuis van Stad Gent slaan de handen in elkaar om van deze editie een super feestelijke gebeurtenis te maken.

De 25ste verjaardag van het Kinderrechtenverdrag staat in Gent in het teken van het recht op samenkomen. Alle kinderen hebben het recht om anderen te ontmoeten, om bij elkaar te zijn, om te vergaderen, zich bij een vereniging aan te sluiten of om er één op te richten. Dit recht geldt voor kinderen van alle leeftijden, in alle levensdomeinen. Het is ook de basis voor elke democratische samenleving.

Voor de leerlingen uit de derde graad basisonderwijs van Gent wordt daarom een groots evenement onder de stadshal georganiseerd. Wat het precies wordt, is een grote verrassing en wordt in oktober van het nieuwe schooljaar bekend gemaakt. Leerlingen en leerkrachten mogen zich verwachten aan een kunstzinnig evenement waar de kinderen kunnen aan meewerken. Ook het college van burgemeester en schepenen komt een kijkje nemen.

Het Vredeshuis stuurt begin oktober een brief naar alle scholen uit Gent om zich in te schrijven voor dit evenement. Wilt u op de hoogte blijven? Neem dan contact op met het Vredeshuis, geef uw contactgegevens door en u ontvangt meer informatie over het evenement in het begin van het nieuwe schooljaar. Hou alvast 20 november vrij in uw agenda!

De Stad Gent wil een kind- en jeugd vriendelijk beleid voeren, zichtbaar in alle levensdomeinen en met aandacht voor kwetsbare jeugd. Gent wil haar burgers en andere betrokkenen aanspreken op hun engagement en solidariteit, en geeft hen goesting om samen de stad te maken en te beleven. Met dit evenement wil de Stad Gent de kinderrechten en de positie van kinderen in de openbare ruimte in de kijker zetten.

Praktisch

- Wanneer: donderdag 20 november 2014
- Duur: vanaf 9u tot 12u
- Waar: onder de stadshal (Emile Braunplein, vlakbij het Stadhuis)
- Doelgroep: 5de en 6de leerjaar van alle Gentse scholen
- Aantal: te bepalen bij inschrijving
- Prijs: gratis
- Inschrijving: vanaf begin oktober, telefonisch via het Vredeshuis: 09 233 42 95 (vragen naar Marc of Philippe)
- Tips: Wees er snel bij. Voorzie aangepaste warme kledij.

Meer info ook via de Jeugddienst: 09 269 81 10

Waarom 20 november?

Op 20 november 1989 nam de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) unaniem aan. Dat verdrag verleent het kind burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten en is opgebouwd rond vier principes:

- non-discriminatie,
- belang van het kind voorop,
- recht op leven en ontwikkeling,
- recht op participatie

Het IVRK groeide uit tot het meest geratificeerde mensenrechtenverdrag ter wereld. 20 november is dus jaarlijks een gelegenheid om te feesten. Het is echter ook een moment om in actie te schieten, want universeel gerespecteerde kinderrechten zijn verre van de realiteit.

Meer informatie op:

<http://www.gent.be/eCache/THE/1/757.cmVjPTE5MDAyNg.html>